

Református Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség
időszakos kiadványa
6. szám - 2021. március 14.

Felelős szerkesztők:
Pálincás Gyula és Pálincásné Balogi Beáta
református lelkipásztorok

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáznak rá az őrök. Hiába keltek korán és feküsztek későn: fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.”
(Zsolt 127,1-2)

Gyakran előfordul, hogy segítségre van szükségünk. Például amikor a gyermek ajándékot kap, és nyújtja a szülők felé: *Bontsd ki, mert egyedül nem tudom!* Vannak dolgok, amiket az ember a maga erejéből nem képes megtenni. Van, aki a gyermekhez hasonlóan ezt beismeri, és segítséget kér, de vannak olyanok is, akik hisznek abban, hogy mindenhatók, és bármit véghez tudnak vinni.

„Hiába keltek korán, és feküsztek későn, fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget!” – olvashatjuk a fenti igében. Isten megáldja a munkánkat, az életünket, akkor, ha hűek vagyunk hozzá. Ha a sok munka és egyéb elfoglaltságunk között arra a helyre tesszük Istent, amit megérdemel.

Sokszor meg kell tapasztalnunk, hogy ha csak a magunk erejében bízunk, ha kihagyjuk Istent az életünkből, akkor szépen lassan Ő is kivonul a mi életünkből. Nekünk pedig marad a keserűség, az átkozódás, az elkeseredettség, a kétségbeesés. Pedig olyan egyszerű lenne: csak minden nap alázattal le kellene borulnunk elé: úgy, ahogyan a zsidó nép tette a fogságban!

Mert a sok próba és keserűség után, az idegen nép földjén már ők is felismerték, hogy egyedül nem megy! De ezért a felismerésért, súlyos árat kellett fizetniük. Isten háza, a templom elpusztul, a méd és babiloni csapatok feldúlják az országukat, a nép nagy része pedig a babiloni fogságba kerül. Isten megengedte, hogy ide jussanak, azért, hogy tanuljanak a múlt hibáiból.

Miért, Uram??? Mindannyian kérdezzük, kérdeztük: Miért dúlta országunkat a tatár, a török? Miért volt Mohács? Miért verték le az 1848/49-es szabadságharcot? Miért volt Trianon? Miért volt '56? Miért kellett átélnie a népünknek két világháborút és megannyi szörnyűséget?

De feltesszük a kérdést ma is: Miért sújt bennünket már egy éve a koronavírus-járvány? Ha szeretsz, miért adsz halált, betegséget, Uram?

A zsidó nép azt kérdezte: Ha mi vagyunk a te néped, miért nem szabadítasz meg bennünket? Miért engeded, hogy idegen földön, idegen istenek között éljünk? De Isten nem ok nélkül engedte meg, hogy ez történjen velük. Isten jogos büntetése volt a fogság, hiszen a zsidó emberek szívében nem volt meg az igaz hit, az Istenhez való ragaszkodás, mert elfordultak tőle.

Ma Magyarországon, vagy itt, a mi szűkebb pátriánkban mi a helyzet? Hol van Isten a mi életünkben? Fontos nekünk a hit, az egyház, a gyülekezetünk, a templomunk, fontos, hogy átadjuk gyermekeinknek, unokáinknak azt az örökséget, amit kaptunk az elődeinktől, vagy csak legyintünk egyet, hogy ilyen a világ, és mi úgysem tudjuk őket megváltoztatni? Mi lesz ezzel a néppel? Mi lesz velünk, mi lesz a családjainkkal Isten nélkül ebben a modern, liberális világban?

Hisszük, hogy Isten nem nézi sokáig azt, hogy semmibe vesszük az Ő nevét. Megmutatta, hogy még a saját választott népét is megalázza, összetöri, fogságba veti, azért, hogy tanuljon a múlt hibáiból. Velünk mit tesz majd az Isten?

A fogságban lévő nép reménykedett abban, hogy Isten elhozza a szabadulás idejét. A nép távol volt a szülőföldjétől, de mégis közelednek Istenhez. Hisznek a csodában, Isten szabadításában, ami 70 év múlva be is következett. Bízunk abban, hogy az ő Istenük könyörülő és irgalmas, aki megszánja a bűnbánó bűnöst.

Mi elhisszük, hogy Isten minden rossz élethelyzetből meg tud bennünket szabadítani? Bízunk abban, hogy Isten kezében van a világ irányítása? Isten minden rosszból tud jót kihozni, hiszen az Ő kezében vagyunk! Azt tesz velünk, amit jónak lát. Minden próba az életben figyelmeztetés, tanítás, hogy megtérjünk, az ő útjára térjünk.

A bibliai korok zsidósága nagyon sokat szenvedett. Hol eltévedtek az Isten útjáról, hol visszataláltak arra. Időnként a próféták is nagyon elkeseredtek, látva azt, hogy úgy tűnik, hiábavaló az igyekezetük, a prédikálás, mert a nép süket, és nem akarja meghallani Isten szavát. Ma sincs ez másként. Mindannyian az Isten kezében vagyunk, és Ő már nagyon jól tudja, hogy mi lesz a jövőnk!

De vajon felismeri-e a mi magyar népünk, és benne mi magunk, hogy Isten nélkül nem megy! Ki tudjuk-e mondani, hogy kell nekünk az Isten! Mi, református keresztyének, ki tudjuk-e mondani, hogy Isten nélkül semmire sem megyünk. Egy ideig talán boldogulunk a magunk erejéből, de Isten nem hagyja szó nélkül hosszú távon, ha elfordulunk tőle. Ha megtagadjuk, nem számíthatunk sok jóra. Előbb-utóbb következménye lesz annak, hogy eltávolodtunk az Istentől. Ennek fenyítésnek a jeleit érezzük ebben az időben is.

Adjon nekünk az Isten olyan hitet, hogy a mi magyar népünk is olyan néppé formálódjon az Ő keze által, ami az Ő nevét dicséri. Sokszor érezzük a fenyítést, a haragját, de naponta imádkozhatunk azért, hogy könyörüljön meg rajtunk.

Ne feledjük: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáznak rá az őrök. Hiába keltek korán, és feküsztek későn, fáradsággal szerzett kenyeret esztek, de akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget!” Ebben bízunk, ezért imádkozzunk! Ámen.

Imádkozzunk!

Könyörülő, irgalmas Istenünk! Köszönjük, hogy most is szólhatunk hozzád, mert még tart a kegyelmi idő. Jöhetünk hozzád, mint magyar nép, és mint a te kegyelmedben bízó gyermekeid. Istenünk, tudjuk, hogy Te tartod kezében és Te irányítod a magyar nép történelmét, és Te igazgatsz a mi életünk útját is. Hisszük, hogy semmi nem történik a Te tudtod és akaratod nélkül ebben a világban.

Bűnbánattal megvalljuk előtted, hogy nem járunk mindig és mindenben a Te utadon. Hányszor tértünk le arról, és hányszor fordítottunk hátat neked! Azt gondoltuk, hogy egyedül is boldogulunk, hogy elég erősek és bölcsek vagyunk nélküled is. De látod, Urunk, hogy mennyire gyengék, esendőek és sebezhetőek vagyunk. Életünket megbénítja a vírustól való félelem, és rádöbbenünk arra, hogy milyen kis porszem a mi létünk a nagy világmindenségben.

Köszönjük, hogy Te a mi porszemnyi életünket is számon tartod, mert szeretsz bennünket, mert fontosak vagyunk neked. Kérünk, hadd tudjunk visszatérni hozzád, és hadd tudjunk benned bízni és reménykedni életünk minden napján. Növelj a mi hitünket, Istenünk!

Vedd körül áldásoddal országunkat, magyar nemzetünket, református egyházunkat, benne szabadszállási gyülekezetünket. Könyörögve kérünk, hogy csillapítsd a járványt és adj erőt a mindennapok küzdelmeihez. Ámen.

Mi Atyánk...

Énekeljünk!

- 1. Mindenek meghallják és jól megtanulják, kik segedelmüket nem Istentől várják: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.*
- 2. Hogyha a városnak, avagy háznak népét nem az Isten őrzi, hidd el annak vesztét: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.*
- 3. Csak hiába leszen reggel felkeléstek néktek kik erősen Istenben nem hisztek: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.*
- 5. Nagy könnyen az Isten mindent ad azoknak, kik csak benne bíznak, s hozzá fohászkodnak: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.*
- 7. Boldog aki lelkét hittel erősíti, minden ellenségét bizonynyal meggyőzi: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség. (Református Énekeskönyvünk 236. dicsérete)*

Hirdetések:

A járványveszély fokozódása miatt zsinati utasításra a Szabadszállási Református Egyházközségben 2021. március 8-tól március 26-ig minden istentisztelet és egyéb gyülekezeti alkalom elmarad. Mivel bezárt templomunkban jelenleg perselyadomány fizetésére nincs mód, banki átutalással vagy pénztári befizetéssel van lehetőség gyülekezetünk működésének támogatására.

Gyülekezetünk fenntartására, perselyadományként, Isten dicsőségére, diakóniai célokra, a gyülekezeti újság kiadására vagy bármilyen más célra továbbra is szeretettel és köszönettel fogadunk minden adományt. A Szabadszállási Református Egyházközség bankszámlaszáma: 11732356-20020062. Isten áldása legyen adakozó kedvű testvéreink életén!

Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugvó lélekkel hirdetjük, hogy március 9-én 11.00 órakor vettünk végső búcsút **Török Ferencné Erdősházi Ilona** 93 évet élt testvérünktől. **Áipli Józsefné Zrínyi Borbála** 90 évet élt testvérünk temetése március 10-én, szerdán 11.00 órától volt. Hordozzuk imádságban a megtört szívű, gyászoló családokat!

A Lelkészi Hivatalban irodai ügyeletet tartunk a kialakult rend szerint

kedd: 15.00-17.00,

szerda: 10.00-12.00,

csütörtök: 10.00-12.00.

Elérhetőek vagyunk telefonon (06-30/010-8213),

e-mailben (szabadszallas@reformatus.hu),

egyházközségünk weboldalán (www.szabadszallasireformatus.hu),

valamint gyülekezetünk Facebook-oldalán.

Az Úr legyen a szabadszállási gyülekezet őriző pásztora!

Isten gondviselésében és megsegítő kegyelmében bízva:

Pálinkás Gyula és Pálinkásné Balogi Beáta

református lelkipásztorok